

[Indenrigsministeren]

For så vidt formanden ved afgørelsen måtte have ment, at lovens betingelse om, at sagens afgørelse ikke gav anledning til tvivl, var opfyldt, bemærkes, at tilsynsrådet ikke ser sig i stand til at tage stilling hertil. Afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt udvalgsformanden har haft rimeligt grundlag for at antage, at betingelsen var opfyldt, er afhængig af en vurdering af omstændighederne ved den foreliggende sag, herunder udvalgsformandens kendskab til eller formodning om udvalgets synspunkter.«

Jeg kan henholde mig til tilsynsrådets udtalelse.

Ad spm. nr. S 522

Formanden:

Fra indenrigsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af medlem af Folketinget Dohrmann (FP) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende foran, sp. 6706, var sålydende:

Til indenrigsministeren (1/2 88) af:

Dohrmann (FP):

»Fortolker Haderslev Kommune gældende bestemmelser korrekt, når kommunen med henvisning til lovgivningen, lokalplaner etc. først forbyder et ægtepar at genopføre deres nedbrændte helårsbolig, fordi grundstykket betegnes som beliggende i et sommerhusområde, og nu senere, hvor det såkaldte sommerhus er opført og taget i brug, truer ægteparret med politi, retsforfølgelse og bøder, fordi ægteparret benytter deres eget hus som helårsbolig?«

Supplerende svar (16/3 88):

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

I fortsættelse af min foreløbige besvarelse af 9. februar 1988 skal jeg oplyse, at miljøministeren i skrivelse af 25. februar 1988 har meddelt, at spørgsmålet har været forelagt Planstyrelsen, som har svaret følgende, hvortil miljøministeren har henholdt sig:

»Den pågældende sag er behandlet af Miljøankenævnet, med afgørelse den 7. august 1981.

Miljøankenævnet er en af miljøministeren uafhængig myndighed. Sagen er ved nævnsmø-

de behandlet af nævnsformanden og 4 beskikede medlemmer, valgt ved lodtrækning for dette møde blandt en række sagkyndige, udpeget efter indstilling fra Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Miljøministeriet m.fl.

Nævnet konkluderede på sit møde i 1981, at ejendommen skal betragtes som sommerhus og derved også anvendes som sådant. Afgørelsen vedlægges til orientering.

Kommunerne har efter sommerhusloven en vis mulighed for at dispensere fra kravet om sommerhusanvendelse. Det fremgår af lovforbereðelsen, at der kun kan dispenseres i ganske særlige tilfælde. Af loven fremgår, at der kan klages til Miljøankenævnet, hvad enten en kommune dispenserer eller ikke. Der gives alt i alt meget få dispensationer.

Når kommunen har truffet sin afgørelse i den nuværende sag, kan afgørelsen indbringes for Miljøankenævnet, som i givet fald må vurdere, om der er opstået afgørende nye momenter i sagen siden nævnets afgørelse af 7. august 1981.

Det kan oplyses, at det af Helge Dohrmann rejste spørgsmål er forelagt Folketingets Ombudsmand af ejeren af det omhandlede sommerhus.«

Som det fremgår, er der efter lovgivningen et særligt klagesystem på dette område. Indenrigsministeriet har derfor ikke umiddelbart nogen beføjelser som almindelig kommunal tilsynsmyndighed.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 133:

Forslag til folketingsbeslutning om omvurdering af ejerlejligheder, der frigøres fra lejemål.

Af Jens Thoft (SF), Pia Gjellerup (S) og Bernhard Baunsgaard (RV) m.fl.
(Fremsat 3/3 88).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det foreliggende beslutningsforslag opfordrer til fremsættelse af et lovforslag med et tilsvarende indhold som det lovforslag, L 221,

[Skatteministeren]

som SF fremsatte i folketingsåret 1986-87. Formålet med et sådant lovforslag skulle være at sikre, at lejeværdien for tidligere udlejede ejerlejligheder hurtigst muligt kan beregnes på grundlag af den højere lejeværdi, som boligen får ved at blive frigjort for lejemål. Ifølge de gældende regler i vurderingsloven vil denne højere værdi først blive fastsat ved den næste almindelige vurdering eller en årsomvurdering. Afholdelse af byggeudgifter af en vis størrelse efter salget vil f.eks. ofte udløse en sådan årsomvurdering.

I beretningen over lovforslag L 221 i 1986-87, 1. samling, har regeringspartierne, i øvrigt på linie med en udtalelse fra den radikale skatteordfører under førstebehandlingen, opfordret til, at lovforslaget om den fremrykkede vurdering af disse solgte ejerlejligheder tages op til forhandling mellem skattereformpartierne. Der skal ikke herske tvivl om, at jeg også gerne vil forhandle dette spørgsmål med de to partier, der sammen med regeringspartierne vedtog skattereformen.

Stavad (S):

Det var en lidt mærkværdig modtagelse af skatteministeren, al den stund det her har været drøftet mellem skattereformpartierne, al den stund skatteministeren har afvist at komme med forslag.

Forhistorien er den, at SF fremsatte et lovforslag i sidste folketingssamling for at løse det her problem. Et flertal var enig i, at det var fornuftigt at lave den ændring, som blev foreslået. Men vi måtte efter de meldinger, vi fik ovre fra Skatteministeriet, erkende, at der var visse tekniske problemer.

Vi er af den opfattelse, at vi nok indimellem har lidt for meget, lidt for hurtig lovgivning her i huset, og derfor ønskede vi i stedet for at få lavet en lovgivning, som ikke var, som den burde være, at udsætte det til denne folketingssamling. Derfor lavede vi en beretning, hvori et flertal bestående af Socialdemokratiet, SF og Det Radikale Venstre opfordrer ministeren til at komme med forslaget.

Det ønskede ministeren ikke. Det er ministerens ret. Hvis ministeren skal komme med et lovforslag, som han ønsker selv at gå imod, har jeg en vis forståelse for, at ministeren ønsker et decideret pålæg fra Folketinget. Derfor skal der såmænd ikke lyde nogen vrede ord fra min

side til skatteministeren, men en undren over den modtagelse, forslaget har fået i dag.

Jeg vil godt gøre et par bemærkninger om, hvorfor det er vigtigt, at det her lovforslag bliver gennemført. Det er det ikke mindst, fordi de mennesker, som står og skal købe den type ejerlejligheder, vi her taler om, sidder med et skema fra deres ejendomsmægler med en beregnet lejeværdi, der ofte er meget, meget lav i forhold til den lejeværdi, de vil få på det tidspunkt, hvor de får vurdering af ejerlejligheden som en ejerlejlighed og ikke som en udlejningslejlighed.

Det har betydet, at nogle mennesker har givet en for høj pris for de ejerlejligheder, fordi de ikke har været klar over, at der kom en kraftig forhøjelse af lejeværdien, når den blev reelt vurderet. Derfor har det lignet lidt bondefangeeri. Derfor har man kapitaliseret en meget lav lejeværdi, og vel og mærke en lav lejeværdi, som måske kun gælder i et, to, tre eller op til fire år.

Derfor er det ikke bare et spørgsmål om at få 40 mio. kr. mere i statskassen. Det er da udmærket, når det kommer fra et fornuftigt sted. Det er også et spørgsmål om, at de mennesker, som skal købe en ejerlejlighed, ved, at den lejeværdi, der står på deres ejendomsskema, er reel, at det er den husleje, de sætter sig for i fremtiden.

Jeg vil godt præcisere af hensyn til det lovgivningsarbejde, den tekniske udformning af loven, ministeriet nu skal i gang med, at vi har ingen ønsker om, at de, der allerede har købt ejerlejligheder, kommer ind under den her lovgivning. Det, vi taler om, er fremtidige salg, så at vi for dem, der sidder med en ejerlejlighed, de har købt under nogle givne forudsætninger, ikke ændrer disse forudsætninger. Vi taler fremtid. Det være sagt også af hensyn til dem, der lytter med henblik på den konkrete udformning af loven.

Med den forhistorie, der har været, med det grundige udvalgsarbejde, der var sidste år, og i betragtning af, at det her kun er et beslutningsforslag, håber jeg, at vi kan få det bragt igennem Folketinget meget hurtigt, og at skatteministeren meget hurtigt kan komme med et lovforslag, så vi kan få de her ting klareret, inden vi når frem til grundlovsdag.

Engell (KF):

Som det er blevet nævnt, har det her forslag

[Engell]

været behandlet flere gange tidligere i Folketinget.

Vi mener i den konservative folketingsgruppe ikke, at det afspejler noget stort problem, men vi er ganske enige med ministeren i, at spørgsmålet naturligt må høre hjemme i kredsen af skattereformpartier, at det er her, man må drøfte dette spørgsmål.

Nu fremgår det jo af forslagsstillernes bemærkninger, at man regner med et provenu på dette forslag på mellem 20 og 40 mio. kr. Hvis det er korrekt, så er det ikke de rene pebernødder, men jeg kunne have en formodning om, at tallet var ganske overdrevet. Derfor vil jeg da være glad, hvis ministeren eventuelt vil kommentere den beregning af provenuet, som fremgår af forslaget.

Jeg vil også sige, som den konservative ordfører gjorde, da problemet sidst var til behandling her i Folketinget, at det afspejler et reelt problem, at der kan gå en længere periode, før en ejendom vurderes efter den status, den rent faktisk har, og at nogle derved slipper med en billigere lejeværdi.

Vi er i den konservative gruppe altid parat til at diskutere lejeværdien og de omkostninger, den giver, men det er jo ikke i denne sammenhæng, vi skal have denne generelle diskussion. Vi mener ikke, der er grundlag for at sætte huslejudgifterne i vejret, men når der rent faktisk er tale om, at nogle henter en tidsbegrænset fordel, fordi systemet ikke hurtigt nok reagerer i forhold til den nye anvendelse, mener vi da nok, der kan være grund til at diskutere sagen.

Vi må sige, at som forslaget ligger, kan vi ikke tilslutte os det. Det er et synspunkt, De Konservative har, og som Kristeligt Folkeparti har bedt mig om at meddele også er deres.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg skal ikke gøre mig klog på provenuskønet. Vi har alene henholdt os til den vurdering af provenuet, vi fik af den tidligere skatteminister, som endda var af konservativ observans. Det er måske for stor tillid at have, men jeg ser da meget gerne, at skatteministeren, hvis der er ændrede provenuskøn, giver os dem i dag.

Jeg vil godt for det første bede hr. Engell bekræfte, da nu både skatteministeren og hr. Engell har nævnt skattereformpartierne, at dette har intet med skattereformen at gøre.

For det andet vil jeg godt spørge den konservative ordfører i den her sag, hr. Engell: Har skatteministeren ikke oplyst regeringspartierne om, at den her sag har været drøftet ikke én, men flere gange imellem skattereformpartierne, og at skatteministeren har afvist at komme med et forslag, hvad et flertal nu ønsker?

Vi har ikke forstået hvorfor, for der er faktisk ingen saglig begrundelse. Hr. Engell kom heller ikke med nogen. Skatteministeren kom heller ikke med nogen. Vi venter spændt på, om andre skulle komme med nogen. Jeg synes, det er en lidt underlig behandling, at man efter at have haft forhandlingen, efter at have afvist at komme med et forslag, opfordrer til fornyede forhandlinger. Det er ikke os, der har afbrudt dem.

Svend Heiselberg (V):

For Venstre kniber det lidt at se det helt store behov for det beslutningsforslag, som her er til behandling. Skatteministeren har jo lige fremhævet, at han ligesom sin forgænger i embedet er parat til at forhandle med to af de partier, som har fremsat forslaget, om at finde en løsning.

Derfor ville det vel være det mest naturlige at afvente, at den forhandling har fundet sted. Men der sker selvfølgelig ikke noget ved, at vi lader det beslutningsforslag henligge i udvalget, mens der forhandles. Man må vel også sige, at det vil være i god overensstemmelse med den radikale ordførers indstilling.

Aase Olesen (RV):

Som en af medforslagsstillerne skal jeg ikke gå i dybden med det her, men henvise til de debatter, vi tidligere har haft om det. Jeg ville egentlig synes, at det ville være muligt at anbefale, at dette forslag går direkte til anden behandling uden udvalgsbehandling, fordi det nu handler om at få det lovforslag frem, som ministeren skal fremsætte.

Glistrup (FP):

Som tilskuer til det socialdemokratiske skattereformcirkus må man unægtelig beundre de akrobatnumre, der laves. Dette emne er noget, der direkte var omhandlet i skattereformen, men det passer ikke hr. Stavad, at det skal ind i drøftelserne mellem skattereformpartierne, og derfor siger han, at det falder udenfor.

[Glistrup]

Da vi for en uges tid siden oplevede en af ministrene, der kom med en udtalelse om noget, der så at sige ikke var med i skattereformen, nemlig lejeværdien, var hr. Stavads parti straks klar over at sige, at det her ikke kan gennemføres uden efter forhandlinger mellem skattereforemпарterne.

Vi må virkelig, nu vi går i dette cirkus, beundre de meget elegante akrobatnumre, Socialdemokratiet i de snart tre år, der er gået, siden skattereftaftalen blev indgået, har kunnet udføre med det resultat hver evig eneste gang, at det er Socialdemokraterne, der kommer ned med benene på jorden og kan dirigere, hvad der er omfattet af aftalen eller ej. Men bevares, lykkeligvis er Fremskridtspartiet ikke med i denne aftale, og derfor er vi kun tilskuere, der beundrer de socialdemokratiske skattepolitikeres jonglørkunster.

Derimod er vi unægtelig med, når der fremsættes et forslag til behandling her i Folketinget. Det er meget svært for os at kunne forene ordføreren for forslagsstillerne, hr. Stavads krokodilletårer med det, der står i forslaget. Hr. Stavad henviste til disse stakkels mennesker, som gik hen og købte en ejerlejlighed og var aldeles uvidende om, at de ikke kunne få løfte for tid og evighed på, hvor meget de skulle betale i skat, eftersom tingene udviklede sig. Det ville man altså sætte en stopper for med dette sociale forslag, forstod man nærmest på hr. Stavad at der var tale om.

Det, der står i forslaget, er, at der skal ske en omvurdering fra udgangen af det kalenderår, hvori den frigjorte lejlighed er blevet solgt. Det vil med andre ord sige, at forslaget efter sit indhold går ud på, at der først sker en omvurdering, der udløser de 40 mio. kr. i ekstra skatteprovenu, efter at salget har fundet sted. Derfor er den begrundelse, hr. Stavad fremførte, faktisk ikke holdbar.

Og så kan man selvfølgelig begynde at søge efter, om der skulle være andre begrundelser. Til trods for det imponerende opbud af forslagsstillere i denne sag har det været meget svært for Fremskridtspartiet at finde anden begrundelse end det almindelige, primitive, usaglige had, som forener de tre forslagsstillende partier, til alt, hvad der har med ejerlejligheder at gøre, til trods for at ejerlejligheder er en af de socialt mest rimelige beboelsesformer, der overhovedet findes i kongeriget eller dronnin-

geriget Danmark. Det er jo sandheden, at det er dér, hvor den familie, der er på vej frem, har sin første station, kan få foden under eget bord.

Og nu vil man altså i tillæg til de utallige andre forsøg, forslagsstillerne har gjort på at genere disse mennesker, som flytter ind i ejerlejligheder, yderligere give et tryk oveni ved, at man giver en ekstra skatteforhøjelse til de mennesker, der måske mere end de fleste andre er grund til at tage hensyn til.

Fremskridtspartiet vil ikke være med til en sådan skatteforhøjelse. Vi stemmer derfor imod folketingsbeslutningen. Når folketingsbeslutningen har udløst et lovforslag, som jeg forstår at man vil have gennemført inden grundlovsdag, vil vi ganske givet også stemme imod lovforslaget, medmindre man skulle finde frem til plausible begrundelser i mellemtiden. Det er der ikke megen udsigt til, når man ikke har kunnet finde nogen som helst saglig begrundelse, efter at man har tumlet med sagen i så mange år, som denne sag efterhånden har verseret i.

Jørgen Tved (FK):

Når nu vi har fået dette misfoster af et begreb, ejerlejlighed, ind i vores boliglovgivning, er det vores opfattelse, at man skulle løse problemet ved at gå tilbage til det, man havde tidligere, altså simpelt hen afskaffe loven om ejerlejligheder.

Da der tilsyneladende ikke er så meget fornuft i Folketinget, at et sådant forslag kan gå igennem, er det klart, at boligspekulanter, der spekulerer i ejerlejligheder, naturligvis ikke også skal have nogle skattemæssige fordele. Så foreløbig vil vi være positive over for det stillede forslag.

Jens Thoft (SF):

Jeg vil gerne takke for en positiv modtagelse af forslaget på forslagsstillernes vegne. Jeg behøver ikke at takke Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, for de er medforslagsstillere.

Oppositionen i denne sag som i så mange andre behøver jeg vel egentlig ikke at tale så længe om. Oppositionen havde jo den holdning, den havde forrige gang.

Må jeg ikke godt på egne vegne beklage, at skatteministerens foragt for Folketingets flertal har givet sig det udslag, at den her sag er blevet forsinket næsten et år. Og det er på trods af en beretning fra Folketingets Skatte- og Afgiftsud-

[Jens Thoft]

valg, der pålagde skatteministeren at komme med forslaget. Alligevel blæser skatteministeren altså udvalget en hatfuld. Det beklager jeg.

Vi fremlagde et grundigt gennearbejdet og veldokumenteret forslag sidste år, som også viste, at ejerlejligheder ikke kommer til at koste mere.

De, det går ud over i den her sag – hvis man kan tale om sådanne – i den udstrækning lejlighederne kommer til at koste en lille smule mindre, er spekulanterne. De, der bliver begunstiget i den her sag, er unge mennesker, der ellers var kommet til at købe under falske forudsætninger, nemlig en skattelettelse, som, når ejerlejlighederne bliver omvurderet, viser sig ikke at holde.

Jeg vil gerne understrege, at forslagsstillerne ikke ønsker, at det her forslag skal have tilbagevirkende kraft. Under ingen omstændigheder. Folk, der har købt ejerlejligheder, skal ikke have dem omvurderet. Det er folk, der køber fremover, der skal have dem omvurderet, sådan at der ikke er skygge af tilbagevirkende kraft i det her forslag.

Det er vigtigt for os, at vi ikke med det her forslag kommer til at træde folk over tærerne, som har købt i god tro. Det er altså ikke hensigten. Det vil jeg gerne understrege.

Jeg synes altså, det er for dårligt, at regeringen sidste år fandt et par kommaer at snuble i. I respekt for regeringens ønske om, at tingene teknisk var i orden, vedtog udvalget en beretning, som pålagde regeringen at komme med forslaget. Men ministeren har altså tvunget os til, synes jeg, på denne måde at tage ham med tang, og det må vi jo så gøre.

Jeg er altså tilfreds med, at vi nu får sagen gjort færdig. Nu kommer ministeren – går jeg da ud fra – med et forslag.

Jeg var en lille smule i tvivl om hr. Svend Heiselbergs ønske om udvalgsbehandling. Men ønskede hr. Svend Heiselberg udvalgsbehandling, vil jeg da bede ham om at bekræfte det. Ellers vil jeg foreslå forkvinden at lade forslaget gå direkte til anden behandling, sådan at vi kan få god tid til at behandle lovforslaget. Der er ingen grund til at trække det ud. Sagen er gennemdiskuteret. Den er grundigt gennemdokumenteret. Lad os komme i gang, så vi får det endelige lovforslag, så vi bruger tiden til det endelige forslag, frem for at bruge tiden til dette beslutningsforslag, som jo kun er en meget rå skitse.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Hr. Engell rejste spørgsmålet om de provenuskøn, der er indeholdt i forslaget.

Forslagsstillerne til beslutningsforslaget anslår provenugevinsten ved en gennemførelse af et sådant lovforslag til 20 mio. kr. i 1989 og 40 mio. kr. i 1990 og så svagt stigende i årene derefter.

Jeg har undersøgt, om det provenuskøn kan holde, og må sige, at det kan det absolut ikke. Statsskattedirektoratet skønner, at der frigøres omkring 2.500 ejerlejligheder årligt. Provenugevinsten ved en gennemførelse af et lovforslag som ønsket i beslutningsforslaget kan derfor skønnes at variere mellem 7 mio. kr., altså startende med 7 mio. kr., voksende til 30 mio. kr. over en 4-årig vurderingsperiode.

Jeg har naturligvis noteret mig, at der under debatten her har vist sig et flertal for dette beslutningsforslag, og derfor kan jeg naturligvis bekræfte over for hr. Jens Thoft, at regeringen på den baggrund vil fremsætte et lovforslag i overensstemmelse med det ønske, der er indeholdt i beslutningsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatte- og Afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 234:

Forslag til lov om ændring af lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven).

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.
(Fremsat 15/3 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.